

عنوان مقاله:

فلس ماهی باریل به عنوان یک داربست زیست کامپوزیتی طبیعی پایدار سه بعدی برای استئوژنر موثر

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی مهندسی شیمی، نفت و محیط زیست (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندها:

فاطمه محسنی - دانشجوی کارشناسی بیوتکنولوژی دانشگاه شهید بهشتی

رقیه قاسمی - دانشجوی کارشناسی بیوتکنولوژی دانشگاه شهید بهشتی

مائده عبدالوند - دانشجوی کارشناسی بیوتکنولوژی دانشگاه شهید بهشتی

آتنا گalfi - دانشجوی کارشناسی ارشد نانوبیوتکنولوژی دانشگاه شهید بهشتی

ناصر فرخی - دانشیار گروه زیست شناسی سلولی مولکولی، دانشکده علوم و فناوری زیستی، دانشگاه شهید بهشتی

حسین شاهسوارانی - دانشیار گروه زیست شناسی سلولی و مولکولی، دانشکده علوم و فناوری زیستی، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

پهربرداری از مواد دوربریز جهانی مانند فلز ماهی آن هم با اهداف زیست پزشکی به مسائل زیست محیطی و همچنین هزینه پایین آنها کمک می‌کند. از سوی دیگر، ناتوانی داربست‌های کنونی برای ایجاد کنامهای سه بعدی مورد نیاز برای بازسازی کارآمد استخوان به عنوان یک چالش بزرگ در صنعت ارتودنسی است. زیست مواد طبیعی که الهام گرفته از فرآیندهای زیستی هستند، مانند فلز ماهی در سال‌های اخیر به دلیل دوگانگی گستردۀ با خواص منحصر به فرد متنوع که آنها را کاندیدای ایده آل برای مهندسی بافت استخوان می‌کند، مورد توجه قرار گرفته‌اند. در این پژوهش، پتانسیل استخوان سازی داربست کم هزینه و پایدار تهیه شده از فلز ماهی باریل (BFS) از طریق ارائه ریزمحیط بهینه برای استخوان زایی مورد بررسی قرار گرفت. ارزیابی‌های فیزیکوشیمیایی و ساختاری با استفاده از رنگ آمیزی DAPI، FTIR، SEM، AFM، و آنالیز استحکام کششی برای داربست به دست آمده، پتانسیل های استخوان زایی آنها مانند زیست سارگاری، تجزیه پذیری زیستی، آب دوستی و استحکام بالا را تایید کرد. در مجموع، فلز ماهی باریل می‌تواند به عنوان داربست نانولایافی سه بعدی جدید برای چسبندگی سلولی و تمایز استخوان در نظر گرفته شود و می‌تواند به عنوان منبعی پایدار و ارزشمند برای توسعه رویکردهای بازسازی استخوان انسان در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

داربست الهام گرفته از زیست، فلز ماهی، تمایز استخوانی، داربست کامپوزیتی زیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1949798>

